

Шлях широкий стовповий,
Сонце припікає;
Чумак їде на волах
Та й собі дрімає.
А воли пішли, пішли,
Та й на траву збились,
Далі раптом за верству
Віссю зачепились.
Кинув зопалу чумак,
Воли повертає.
«О бісова ж твоя мати, —
З серцем промовляє, —
Чи здуріли москалі,
Чи місця не мали?
На самісінькім шляху
Пали повбивали!»